הערב יוצאים!

כן — הערב יוצאים לבלות
אין יותר דאגה ל„ביבי־סיטר"

מכשיר קשר חדיש
יפתור אחת ולתמיד
את הדאגה לשמירה
(ביבי־סיטר) ביום ובלילה

המכשיר מוכן מיד לפעולה
מחירו 119 ל"י — כולל כל האביזרים
להדגמה ונסיון חינם
פנה אלינו ונציגנו יבקרך בהקדם:
„קו־חד" בע"מ, נתניה, סמילנסקי 12, טל. 24467

ספורט־טוטו

ל־180 אלף ל"י
(כולל העברה)
עלה השבוע
מינימום
הפרס הראשון
*
מינימום כלל
הפרסים
ל־330 אלף ל"י
(כולל העברה)

עשה לך מנהג קבוע -
מלא טוטו כל שבוע!

בגרות
ומוקדמות

קורסי ערב למועדים אפריל ואוקטובר 1972
נפתחים השבוע

תוכנית ההטבות לתלמידינו:

* ביטוח לימודים * אפשרות פיצול
* אפשרות לימוד מקצועות בודדים
* שכר הלימוד — כבשנה שעברה
* תקציר‍ים וחומר עזר — חינם

פרטים והרשמה: בשעות 1—9 ; 5—8

פוליטכניקום

ת"א	ר"ג	חיפה
ברנר 17	תלפיות 19	שמריהו לוין 30

סיקורת

תיאטרון

להציג את שקספיר בפני ילדי בית־ספר זה רעיון מבורך בהחלט. קצת חינוך לא יכול להזיק אף פעם. הבחירה ב„ליל השנים־עשר" זה כבר רעיון פחות מוצלח. מחזה זה הוא אנדרסה לכל האיוולת האנושית על שלוחותיה השונות: כסילים,

אלקלעי ורייזר
מצחיקון היסטורי

צינוקנים, חולי־אהבה, שיכורים מועדים, גאוותנים ריקים מתוכן, לסביות מיועדות והומוסכסואליים מרומזים. כל זאת בהצגת הלילה השנים־עשר.

מובן שדבר מסוג זה אינו הדיאטה האידיאלית לנערים בגיל הבר־מיצווה. ולכן התאמץ התיאטרון לילדים ולנוער של אורנה פורת, לטשטש את כל הסממנים הפרובוקטיביים. וכך נותר מן המחזה מצחיקון היסטורי משעשע עם שיניים תותבות. הכול הוכן והוכשר לעיכול של קיבות עדינות, ולמבקר־תיאטרון בעל קיבת בת־יענה הזוללת מדי יום ביומו מסמרים חלודים ושאר מעדני התיאטרון הישראלי קשה לחוות על הצגה זו דעה אובייקטיבית לגמרי.

קשה מאוד.

מה שאפשר לשבח בפה מלא הוא הבימוי של ראדו מירון הרצוף בהמצאות חכמניות (הרומזות לכך שהוא ראוי לקצת יותר תשומת־לב גם בעיני המבוגרים) ומשחקו של מוסקו אלקלעי, שעשה את המעשה המפוכח ביותר של חייו כשעזב את הכלוב הקאמרי ואת פירורי התפקידים שקיבל שם. הוא מוכיח בדמותו של סר טובי באלץ' (סקיצה מוקדמת לפאלסטאף המאוחר יותר) כי אינו נופל בזוהרו משאר האורות היחסניים של התיאטרון הישראלי. בין שאר השחקנים, דב רייזר, הצעיר והארוך, מגוחך במידה הנכונה כחברו ל־הוללות של סר טובי, וזלמן לביוש חוזר על דמות מאלווליו, הטיפש היהיר, שגילם לפני שנים גם על בימת התיאטרון הקאמרי.

הבעייה הרצינית בכל ההצגה היפה הזאת היא: האם הילדים הבאים לראותה זקוקים לה באמת. לפי דעתם, שהופגנה באולם אהק"שם — לא. הם הצטיינו בהרעשות נוסח הצגות־יומיות בקולנוע ובסיגריות בוערות וקללות לוהטות נוסח הצגת־ערב בקולנוע. היו שם גם מורים, אבל הם היו עסוקים מדי בהצגה.

תקליטים

בהמשך לסידרת ה„להיטים" המשונה שמוציאה לאחרונה חברת אר.סי.איי. „תת־ני" (אר.סי.איי. 5003). זהו אוסף של אריות מתוך הקלטות מוקדמות של הזמרת, כמה מהן אפילו מוקדמות מאוד, אשר פרט למלחין המשותף, אין שום סיבה מוסיקלית או כל סיבה אחרת לצירופן בתקליט אחד.

אשר לביצועים, הטנור השוודי **יוסי בירלינג** היה אמנם בעל קול לירי מרשים, אולם ההקלטות שנבחרו לתקליט זה מצוות אותו בסוף הקאריירה שלו, כאשר עוצמת נעוריו ממנו ומהלאה. **ריצ'ארד טאקר** מזמר בתקיפות הרגילה שלו, אולם בטון הרומז יותר לבן־חזן מאשר לחניך הבל קאנטו, ואילו **אונטין פריים**, שיפי־קולה אינו מוטל בספק, מבריקה באריה לירית מג'יאני סקיקי, אבל רחוקה מאוד מן הפאתוס ושיברון־הלב של טוסקה.

■ ■ ■

שירלי באסי היא זמרת הנעה בין קיצוניות אחת לשניה, מלחישה סקסית לזעקות היסטריות, ואין ספק שהיא מסוגלת להכניס הרבה מאוד עוצמה ומרץ לתוך הפזמונים שהיא מבצעת. אלא שלא כל הפזמונים זקוקים לטיפול נמרץ שכזה, ו־ארוך־נגן שלם כזה מסוגל בהחלט לעייף. זה בדיוק מה שקורה בארוך־הנגן האחרון של הזמרת (יונייטד ארטיסטס 39100) ה־כולל פזמונים פופולריים כמו משהו של **ג'ורג' האריסון**, ספיננינג ויל של דם יזע ודמעות או דרכי של **פינטרה**, אלא שכל אחד מהם עדיף בביצוע המקורי.

■ ■ ■

ג'יימס טיילור שייך לאותה כת זמרי בלדות המחברים בעצמם את שיריהם, ומשמיעים אותם אולי לא בקול מרשים במיוחד, אולם בכנות ובהבנה שבדרך כלל ניתן למצוא רק אצל המחבר עצמו. שיריו, בהם המלים והמוסיקה חשובות באותה מידה, שייכים למה שנהוג לקרוא „רוק רך". מנגינות קליטות ופשוטות, ליווי של כמה כלים בלבד, וקצב גמיש המוכן לסטות

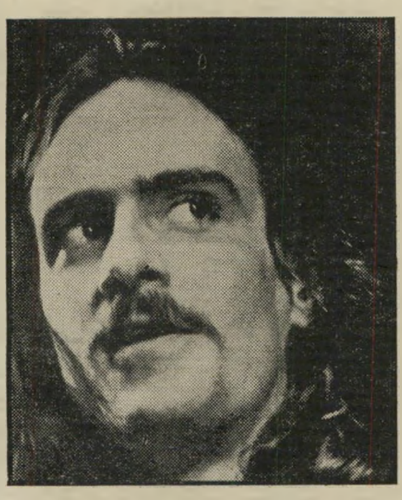

ג'יימס טיילור
כנות והבנה

מזמן לזמן מן המסרונום, כדי לשרת את התוכן. אמנם, שמיעה רצופה של 13 שירים בקולו המאנפף במקצת של טיילור יכולה לשמש כתחליף לשיר־ערש, אולם כמה מן השירים יפים מאוד (נוסעים ברכבת, הרחק ומזמן), וכולם ראויים להאזנה (ורנר 2561).

■ ■ ■

מאז שזמרי פופ משתמשים באקורדים של ואגנר, ומלחינים כבדי־משקל מודים שהחיפושיות עשו מהפיכה, התבלבלו תחומי המוסיקה לגמרי, וכך ניתן לזמרת **ניינה סימון**, שהיתה פעם נציגת ג'אז עם תרבות קלאסית, לנגן ולשיר פיזמונים מן המיצעד.

מאחר והגברת סימון ניחנה בתכונה מיוחדת, אשר מאפשרת לה לבצע כל

(המשך בעמוד 12)